

det, som blev vedtaget ved folkeafstemningen den 18. maj 1993, og som Enhedslisten har fremsat forslag om at få præciseret som en del af et kommende dansk memorandum. Nu er tingene dog lidt i bedring.

Udenrigsministeren siger nu også, at et eventuelt kommende danske formandskab i OSCE skal bruges aktivt, men i al beskedenhed har Enhedslisten jo netop peget på, at den vej, vi skal gå, er, at vi skal bruge OSCE. Jeg er meget glad for at høre, at der bliver disse muligheder for, at Danmark eventuelt kan få formandskabet, og det kunne så give en god debat om, at Danmark kunne lægge forslag frem om nedrustningskonferencer eller andre muligheder, som kan give fremskridt for nedrustningen. Jeg synes, det havde været rimeligt, hvis udenrigsministeren havde indledt debatten med at komme med disse meldinger, så havde den da også for regeringens vedkommende fået et langt mere positivt forløb.

Tilbage står det spørgsmål, som nu bliver stillet af de borgerlige partiers ordførere: Hvad er egentlig meningen med hr. Torben Lunds udtalelser, som vi fik over Ritzau for lidt siden, hvor der jo lægges op til, at man dropper den danske undtagelse med Vestunionen?

Det spørgsmål står så ubesvaret hen, men vi vil i hvert fald fra Enhedslistens side ud fra denne debat arbejde på, at regeringen bliver fastholdt på det, som ministeren nu også er på vej til at erkende at regeringen må stå fast på, nemlig at det er vedtaget ved en folkeafstemning i Danmark, at vi ikke skal være med i Vestunionen, og det er derfor også det grundlag, man må forhandle på ved regeringskonferencen i 1996. Hvis det står fast på nuværende tidspunkt, har vi dog opnået noget ved denne debat, vil jeg gerne slutte med at sige.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Regeringen er sig meget bevidst og må være det daglig, at den er en mindretalsregering. Netop en mindretalsregering har selvfølgelig brug for at få udformet et forhandlingsgrundlag, som er forhandlingsgrundlaget for regeringen under regeringskonferencen.

Vi møder op til regeringskonferencen med det forhandlingsgrundlag, som bliver et resultat af de forhandlinger mellem regeringen og Folketingets partier, som starter til efteråret. Det er meddelt for længst. Fru Antonssens og andres forbavselse over det kan jeg slet ikke fatte.

Det er oven i købet sådan, at vi her i Folketinget har vedtaget en dagsorden om, at forhandlingerne mellem regeringen og Folketingets partier tager deres begyndelse til efteråret, og at der indtil da skal foregå en åben debat om de emner, som indgår i regeringskonferencen. Til yderligere supplement og til næring for diskussionen udkommer i begyndelsen af juni måned en hvidbog, der skal belyse de øvrige centrale temaer på regeringskonferencen.

Hvad jeg sagde om regeringens eget grundlag til hr. Kent Kirk, var ikke et forhandlingsgrundlag, for det er jo som bekendt ikke udformet endnu, men det var, at regeringen har den opfattelse, at man må møde regeringskonferencen med det synspunkt, at befolkningen har givet os et grundlag, og man må respektere det grundlag, som befolkningen traf beslutning om den 18. maj 1993. Andet grundlag kan vi ikke have, og det var det, jeg gjorde opmærksom på.

Det er ikke det samme som det forhandlingsgrundlag, der skal udformes i et samarbejde med partierne.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Nej, men jeg tror, det er meget vigtigt at få afklaret disse ting fuldstændig, og derfor er jeg glad for udenrigsministerens seneste bemærkninger.

Det ligger helt fast for Det Konservative Folkeparti, at skal vi være med blandt mandaterne bag det forhandlingsgrundlag, som regeringen skal have op til regeringskonferencen, så er det en forudsætning, at Danmark kommer til at spille en aktiv rolle i den måde, som Den Vesteuropæiske Union skal udvikle sig på, også i forhold til EU. Der ønsker vi ikke, at regeringen sidder i en situation, hvor man bare henviser til de danske forbehold i Edinburgh-Afgørelsen. Det er jo det, Enhedslisten ønsker, og det er så her, vandene skiller.

Så vi kan give den helt klare melding til udenrigsministeren, at skal vi med, forudsætter det altså, at vi også kommer til at spille en aktiv rolle, og det forudsætter også, at vi sammen med regeringen kan få defineret, hvordan vi synes Den Vesteuropæiske Union skal udvikle sig.

Endelig denne sidste bemærkning til hr. Keld Albrechtsen, der var meget begejstret for, at udenrigsministeren meddelte, at hvis vi får et formandskab i OSCE, skal det bruges aktivt, at jeg ville have været meget mere forundret, hvis